

Bir kilise üyesi olmak-2

I.Yuhanna 4:12 Hiç kimse hiçbir zaman Tanrı'yı görmüş değildir. Ama **birbirimizi seversek, Tanrı içimizde yaşar ve sevgisi içimizde yetkinleşmiş olur.**

20 "Tanrı'yı seviyorum" deyip de kardeşinden nefret eden yalancıdır. Çünkü gördüğü kardeşini sevmeyen, görmediği Tanrı'yı sevemez.

21 "Tanrı'yı seven kardeşini de sevsin" diyen buyruğu Mesih'ten aldık.

Bir kilise ailesinin parçası olmak, Kutsal Yazılar'dan okuyup öğrendiğimiz Tanrı'yı *tatmak* için gerekli olan bir şeydir (Mezmur 34:8). Tanrı'nın sevgisini hakkında okumanız, anlamaya çalışmanız önemlidir. Ancak bu ayetler Tanrı'nın sevgisini, kilise ailesi içindeki yaşamdan öğrenip tecrübe edebileceğimizi söylüyor.

Mesih'in çarmıh zaferinden sonra göklere yükselmesi (Efesliler 4:8-10 krş. Efesliler 4:11-27) sonrasında ne oluyor? Bu ayetlerdeki detaylar, Tanrı'nın, kilise topluluğuna nasıl özen ve dikkat gösterdiğini anlamamıza yardım ediyor:

Efesliler 4:11 Kendisi kimini elçi, kimini peygamber, kimini müjdecî, kimini önder ve öğretmen atadı.

Kendisi kimini elçi, kimini peygamber, kimini müjdecî, kimini önder ve öğretmen atadı.

12 Öyle ki, kutsallar hizmet görevini yapmak ve Mesih'in bedenini geliştirmek üzere donatılsın.

13 Sonunda hepimiz imanda ve Tanrı Oğlu'nu tanımada birliğe, yetkinliğe, Mesih doluluğundaki olgunluk düzeyine erişeceğiz.

14 Böylece artık insanların kurnazlığıyla, aldatıcı düzenler kurmaktaki becerileriyle, her öğretinin rüzgarıyla çalkalanıp öteye beriye sürüklenen çocuklar olmayacağız.

15 Tersine, sevgiyle gerçeğe uyararak bedeninin başı olan Mesih'e doğru her yönden büyüyeceğiz.

16 O'nun önderliğinde bütün beden, her eklemnin yardımıyla kenetlenip kaynaşmış olarak her üyesinin düzenli işleyişiyle büyüüp sevgide gelişiyor.

11. ayet basit anlamda kurumsal kilisenin yapısını gösteriyor. Mesih, kilisesi için belirli donanımları olan kimseleri¹ görevlendiriyor. Burada 11. ayete "*Mesih neden dolayı bazı görevler için insanları atadı?*" sorusunu sorarsak, 12. ayet '*imanın ev halkının (kutsallar) hizmet görevini yapmak için donatılmasından*' bahsediyor. 13. ayet '*hizmet görevini yapmak ve Mesih'in bedenini geliştirmek üzere donatılmamızın Tanrı Oğlu'nu tanımada birliğe, yetkinliğe, Mesih doluluğundaki olgunluk düzeyine erişmemiz*' için olduğuna dikkat çekiyor. 14. ayet '*insanların kurnazlığıyla, aldatıcı düzenler kurmaktaki becerileriyle, her öğretinin rüzgarıyla çalkalanıp öteye beriye sürüklenen çocuklar olmayalım*' diye kilisede olmamızın gerekliliğine dikkat çekiyor. 15-16. ayetler '*sevgide ve gerçekte Mesih'te büyümekten*' bahsediyor.

Efesliler 4:17 Bunun için şunu söylüyor ve Rab adına sizi uyarıyorum: Artık öteki uluslar gibi boş düşüncelerle yaşamayın.

18 Onların zihinleri karardı. Bilgisizlikleri ve yüreklerinin duygusuzluğu yüzünden Tanrı'nın yaşamına yabancılaştılar.

¹ Müjdecî: Elçilerin İşleri 21:8, II.Timoteyus 4:5; Pastor: Yeremya 3:15; Matta 28:20.

19 Bütün duyarlılıklarını yitirip açgözlülükle her türlü pislği yapmak üzere kendilerini sefahate verdiler.

20 Ama siz Mesih'i böyle öğrenmediniz.

21 Kuşkusuz İsa'nın sesini duydunuz, O'ndaki gerçeğe uygun olarak O'nun yolunda eğitildiniz.

22 Önceki yaşayışınıza ait olup aldatıcı tutkularla yozlaşan eski yaradılışı üzerinizden sıyrıp atmayı, düşüncede ve ruhta yenilenmeyi,

24 gerçek doğruluk ve kutsallıkta Tanrı'ya benzer yaratılan yeni yaradılışı giyinmeyi öğrendiniz.

25 Bunun için yalanı üzerinizden sıyrıp atarak her biriniz komşusuna gerçeği söylesin. Çünkü hepimiz aynı bedenın üyeleriyiz.

26 Öfkelenin, ama günah işlemeyin. Öfkenizin üzerine güneş batmasın.

27 İblis'e de fırsat vermeyin.

Bu ayetlerin Tanrı'nın yeryüzündeki kilisesine yazıldığını tekrar hatırlarsak, dünyadaki '*diğer ulusların yaşayışından kurtulmak ve Tanrı'ya ayrılmaktan (17.a.); Tanrısal yaşama yabancılaşmak yerine Tanrı'yla dost olmaktan (18.a.), açgözlülükle her kötülüğü yapma tutsaklığından kurtulmaktan (19.a.), Mesih'in dünyaya seslendiği mesajına uygun olarak eğitilmekten (20-21.a.), eski Adem'i çarmıha germekten (22-23.a.), yaratıldığımız Tanrı suretinde yenilenmekten (24.a.), bir bedenın üyeleri olarak dünyadan, yalandan, şeytandan yana değil, gerçekten yana olmaktan (25.a), duyguların öfkeye yer vermediği, dolayısı ile iblise yer verilmeyen bir yaşamdan (26-27.a.)*' bahsediyor.

Öyleyse kilisesiz yaşayan bir '*Hristiyan*' Tanrı'nın hem dünyasal hem de ruhani hayatımız için olan düzenlemelerine aykırı olarak yaşamış olur. Öyleyse kilise olmaksızın var olabileceğini zanneden bir kişi kutsal vaftiz tacına aykırı olarak yaşamış olur.

Öyleyse her bir Hristiyan kişi için kilise, Hristiyan yaşamının vazgeçilemez bir parçası olarak vardır.

Hristiyan yaşamı Mesih merkezli bir yaşamdır. Hristiyan imanının merkezinde Mesih'in çarmıhta yaptığı iş vardır. Kutsal Üçlübir Tanrı'nın, insanın kurtuluşu için yaptığı iş –*Müjde: Mesih'in insanı kurtarması, şeytanın başını ezip dünyayı yargılaması*– için eğer dua, övgü, şükran ve tapınma doğru bir şekilde ifade edilecekse, bu, kilisede yapılır ve kilise aracılığı ile yapılır; kilise ailesi ile birlikte yapılır. Kutsal Yazılar'da dua eden kilise örnekleri bu dünyadaki ruhani hayatımız için bir teşviiktir ve dahil olmamız gereken bir modeldir (Elçilerin İşleri 4:24; 12:5):

Matta 18:19 Yine size şunu söyleyeyim, yeryüzünde aranızdan iki kişi, dileyecikleri herhangi bir şey için anlaşılırsa, göklerdeki Babam dileklerini yerine getirir.

20 Nerede iki ya da üç kişi benim adımla toplanırsa, ben de orada, aralarındaım."

Bu ayetlerde Mesih, tek tek her iman kişinin topluluk içinde bir araya gelmesinden bahsetmektedir. Diğer bir açıdan ifade edersek, Mesih kendisine iman eden kimseleri kilisede devam eden kimseler olarak ifade etmektedir.